

## Bomengids van Amsterdam-Zuid

Amsterdam staat vooral bekend om zijn grachten met vele iepen.

Toch heeft de hoofdstad van Nederland meer aan bomen en groene elementen te bieden dan je vermoedt. Dat merkte de schrijver van bovenstaand bomenboekje, die dit zes jaar geleden schreef. Tijdens zijn dagelijkse wandelingen met zijn hond ontdekte hij dat er steeds meer en vooral niet Europese bomen voorkomen. Dat inspireerde hem tot zelfstudie over bomen. Dit resulteerde in een goed leesbaar handboekje, dat ik enige jaren geleden kreeg toegezonden van de onlangs overleden Dirk Kappelle.

Het boekje bevat vier wandelingen, drie door boomrijke straten en één door het Beatrixpark. De auteur omschrijft het Beatrixpark als een uniek bomenparadijs.

Naast de standplaats van de bomen met hun Nederlandse en wetenschappelijke naam, komen hoogte, stamontrek, kenmerken en herkomstgebied aan de orde. Eveneens wordt (soms) aandacht besteed aan toepassing, eetbaarheid of giftigheid. Bij elke wandeling zit een kaartje van de route en in elk hoofdstuk zijn een paar foto's toegevoegd.

Is het boekje voor dendrologen interessant? Aan de wetenschappelijke kant rammelt het op sommige pun-

ten. Zo haalt hij *Aesculus pensylvanicum* en *Aesculus pavia* door elkaar. Ook op het gebied van 'planthunters' mist hij een aantal keren de boot. Zo zouden de auteurs Hu en Cheng onderzoek hebben gedaan in het natuurlijke verspreidingsgebied van *Metasequoia*, maar daar zijn zij in die jaren niet en ook later waarschijnlijk nooit geweest.

*Davidia*, vernoemd naar pater David, zou door Veitch en Farges naar Europa zijn gebracht. Het was echter Wilson, die in opdracht van Veitch de boom van pater David ging zoeken, maar niet in het gebied waar volgens Prof. Lever pater David hem vond (en hem naar Europa bracht?).

Op het gebied van determinatie gaat de auteur een aantal keren de mist in, zoals met *Orataegus laevigata*, de Meidoorn die de 'witte Meidoorn' wordt genoemd. *Acer saccharinum* wordt ervan beticht vruchten met twee vleugels te hebben. Deze esdoorn heeft bij uitzondering bijna uitsluitend enkele vruchten, dus met één vleugel. *Staphylea pinnata*\* is voorzover ik weet niet eetbaar, in tegenstelling tot wat de schrijver vermeldt.

Voor de doorsnee wandelaar en groenliefhebber zullen deze zaken, waarover taxonomen zich ontzettend druk kunnen maken, een zorg zijn. Voor de meer geïnteresseerden in bomen is er een lijstje van boeken opgenomen die kunnen helpen bij verdere studie.

In het laatste hoofdstuk geeft de auteur een paar suggesties om zelf een bomenwandeling te maken. Daarbij zijn het Vondelpark, de tuinen van het Rijksmuseum en omgeving en de 'R.K. Begraafplaats Buitenveldert'. De laatste twee hoofdstukken bevatten een register van straten en een bomenregister.

Conclusie: Ondanks dat het boekje op sommige plaatsen is achterhaald en ondanks enkele dendrologische missers, is het toch een aardig boekje voor de genietters van het Amsterdams groen om mee te nemen tijdens een wandeling langs de bomen van Amsterdam-Zuid.

Jan Lever, *Bomengids van Amsterdam-Zuid*, Uitgever Ginkgo, Koppenhinksteeg 6, Leiden.  
ISBN 90-807009-2-4

\*Noot van de redactie:

De vruchten zijn eetbaar en worden rauw gegeten, aldus Facciola, *S. Cornucopia - A Source Book of Edible Plants*. Kampong Publ. 1990, ISBN 0-9629087-0-9.